

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. július 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége és más bűncselekmények miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2009. február 24. napján kihirdetett KB.I.39/2008/5. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést lefokozásra **súlyosítja.**

Egyebekben az első fokú ítéletet az I. és a II.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. február 24. napján kihirdetett KB.I.39/2008/5. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért 4 hónapi fogházbüntetésre és 1 évre a törzsszászlósi rendfokozatba visszavetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette és az I.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességsegtetés büntetésében, valamint hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntetésében, ezért halmazati büntetésül - 1 évi börtönre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Az I.r. vádlottat 17.616.-Ft, míg a II.r. vádlottat 21.600.-Ft bűnügyi költség megfizetésre kötelezte.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében fellebbezést jelentett be. Az I.r. vádlott vonatkozásában súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú próbaidő kiszabása, lefokozás alkalmazása, valamint az előzetes mentesítés mellőzése érdekében, míg a II.r. vádlott tekintetében súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú próbaidő kiszabása iránt. Az I.r. vádlott a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a vádlott és időközben meghatalmazott védője jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében. A II.r. vádlott és védője enyhítés érdekében fellebbeztek.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.39/2009. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa

meg, az I.r. vádlottal szemben kiszabott fogházbüntetést és a II.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetést, továbbá a próbaidőre felfüggesztések tartamát súlyosítsa, az I.r. vádlottat fokozza le és mellőzze az előzetes bírósági mentesítését. Egészítse ki a bűnösségi körülmények körét az I.r. vádlott tekintetében azzal, hogy a cselekmény elszaporodott, valamint hogy a cselekmény az állomány előtt ismertté vált, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A II.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, és a Katonai Fellebbviteli Ügyészség átiratával kapcsolatos észrevételeit. Indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács a cselekmény súlyához mérten állapítsa meg a büntetést és a főbüntetést pénzbüntetésre, míg a katonai mellékbüntetést várakozási idő meghosszabbítására enyhítse, amennyiben a főbüntetést helyben hagyná a másodfokú bíróság, arra az esetre II.r. vádlott előzetes mentesítését indítványozta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezésben, valamint a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta, egyben kiegészítette azzal az indítvánnyal, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlott személyi körülményeit szolgálati viszonyának megszűnésével egészítse ki.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését módosítva tartotta fenn és elsősorban védence felmentésére, másodsorban az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Részletesen foglalkozott védence ittasságának körülményeivel, az orvos szakértői vélemény megállapításaival. Kitért továbbá arra, hogy Lyon típusú készülék csupán az ittasság kiszűrésére használható, de alkohol koncentráció tényleges megállapítására nem alkalmas. Álláspontja szerint az I.r. vádlott acetonszagú leheletéből sem lehet az ittasságára következtetni, hiszen az a cukorbetegnek is sajátja, vagy az egyszerű másnaposságra is utalhat. Ezért a Be. 4.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel védence felmentését kérte. Másodlagos indítványával kapcsolatosan kifejtette, hogy bár védenctét korábban két alkalommal elítélték, azonban legutolsó elítéltetése is 2002-ben volt, azóta fegyelmileg sem vonták felelősségre.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Jelentős enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni azt, hogy a történeti tényállás megállapítása nagyjából védence vallomása alapján alapszik. Álláspontja szerint a II.r. vádlott egy pillanatnyi meggondolatlan cselekmény miatt túlsúlyos büntetést kapott. Az enyhítő körülményekre figyelemmel tekintetében indítványozta a lefokozás katonai mellékbüntetés mellőzését, vagy enyhébb katonai mellékbüntetés kiszabását, illetve védence előzetes mentesítésben történő részesítését.

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az I.r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során un. relatív eljárási szabálysértést követett el, amikor a Be. 301.§ (1) és (3) bekezdésében írt rendelkezésektől eltérve, anélkül tekintett el az iratok felolvasásától és csupán ismertette azokat, hogy erre a jelenlévő ügyész, védő és vádlottak egybehangzó indítványt tettek volna. Megállapítható azonban az is, hogy ezen eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás folytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetve a büntetés kiszabására és az egyéb eljárási szabályokat a katonai tanács betartotta.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A tárgyaláson mind az I., mind a II.r. vádlott a bűncselekmény elkövetését beismerte. Vallomásaikat alátámasztották az ügy egyéb bizonyítékai, így különösen a kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló okiratok. Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy az I.r. vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, csupán olyanokra, amelyek az elsőfokú bírósági tárgyalás során a rendelkezésre álltak és értékelésre kerültek. Továbbá az I.r. vádlott és védője nem jelölt meg valamely konkrét megalapozatlansági okot sem, így csupán a bizonyítékok újraértékelésére irányuló és azon keresztül felmentést célzó fellebbezésük eredményre nem vezethetett.

Az I.r. vádlott személyi körülményei azonban kiegészítésre szorulnak az időközben bekövetkezett változással. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján az I.r. vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy; „A vádlott szolgálati viszonya 2009. június 30. napján felmentéssel megszűnt.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már megalapozott és minden vonatkozásban mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott bűnösségét a Btk.349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, valamint amikor a II.r. vádlott

bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés bűntettében, továbbá a Btk.244.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző és a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás bűntettében állapította meg.

A Btk.349.§ (1) bekezdésében írt szolgálati feladat alóli kibúvás vétségét az követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtévesztéssel vagy távolmaradással kivonja, illetőleg annak teljesítésére képtelenné teszi magát. Az adott cselekmény csak szándékosan követhető el, de nem célzatos, így eshetőleg szándékkal is megvalósítható. Az eshetőleg szándékkal történő elkövetés megállapításához az alanyi oldalon az a szükséges, hogy az elkövető tisztában legyen azzal, hogy mikor fog szolgálatba lépni és ahhoz mértén kövessen el olyan magatartást, amelynek előrelátható, lehetséges következménye, hogy a szolgálat ellátása képtelenné válik, avagy megghiúsítja a szolgálatba léptetés valamely jogszabályi előfeltételét. A szolgálatba lépőknek a szeszessel fogyasztás szigorúan tilos. Ebből következően a bűncselekmény megvalósulását illetően közömbös, hogy az elkövető ittasságának foka milyen mérvű. Nyilvánvaló, hogy olyan szolgálatban, amelynek ellátása alatt tilos a szeszessel fogyasztás, az a személy, aki ilyet ivott szolgálatba eleve nem állítható. Az I.r. vádlott tekintetében az ellenőrzése során a készülékkel történő vizsgálata a szervezetében alkohol jelenlétét mutatta ki. A vérvételi jegyzőkönyvön az orvos a klinikai tünetek között azt rögzítette, hogy a vádlottat enyhe fokban látta ittasnak. Ezen túlmenően vallomásuk során az ellenőrzést végző személyek is arról számoltak be, hogy az I.r. vádlotton ittasság jeleit látták. Az előzőekben írtakra figyelemmel tehát nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az I.r. vádlott bűnösségét a rendelkező részben írt szolgálati bűncselekményben megállapította.

A II.r. vádlott tekintetében a másodfokú katonai tanács a jogi minősítést csupán annyiban pontosítja, hogy a rendelkező rész 2. pontjában írt bűncselekményének jogi hivatkozása helyesen a Btk.244.§ (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, de a (3) bekezdés b./ pontja szerint minősülő hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás bűntette.

Az I. és II.r. vádlottaknak, valamint védőiknek a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezései nem alaposak.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése a következők szerint az I.r. vádlott tekintetében részben alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor ezekre, valamint a cselekmények tárgyi súlyára és a vádlottak alanyi bűnösségének fokára figyelemmel az I.r. vádlottal szemben 4 hónapi fogházbüntetést, míg a II.r. vádlottnál 1 évi börtönbüntetést szabott ki. Mindkét vádlott esetében törvényes a szabadságvesztés büntetések próbaidőre történő felfüggesztése és az elsőfokú bíróság mindkét próbaidő tartamát is a megfelelő mértékben állapította meg. A II.r. vádlott súlyos, az igazságszolgáltatás rendje elleni és egyúttal katonai

bűncselekményt követett el, amely a rendőri szolgálattal nem összeegyeztethető. Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlottat lefokozás katonai mellékbüntetésre ítélte, mivel nevezett méltatlanná vált a rendfokozat viselésére és a rendőri szolgálat további ellátására. Megállapítható azonban, hogy az I.r. vádlott szolgálati viszonya időközben megszűnt, így vele szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés nem hajtható végre. Az I.r. vádlottat azonban korábban már két alkalommal a bíróságok hivatali bűncselekmények elkövetése miatt elítélték, így az ellene folyamatban lévő harmadik ügyben szintén az állapítható meg, hogy ezen vádlott nem méltó a rendfokozat viselésére. Ezért az ítélőtábla katonai tanácsa a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést a Btk.131.§-a szerinti lefokozásra súlyosította. Ennyiben a katonai ügyészi fellebbezés eredményre vezetett.

Az első- és másodfokú bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetések mindkét vádlottnál együttesen alkalmasak a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok érvényre juttatására. Törvényes az I.r. vádlott előzetes bírósági mentesítése is, míg a II.r. vádlottnál a cselekmények jellege miatt ez a jogintézmény nem alkalmazható.

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. július 1.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. július 1.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő